

Bij wijze van boven gekregen

Eerste druk, mei 2012
© 2012 Shannon Angel Lindsay

ISBN: 978-90-484-2395-8
NUR: 306

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Shannon

Angel Lindsay

Bij wijze
van boven
gekregen

Bij wijze van boven gekregen

Ik draag dit allereerste boek, deze bundel aan mijn liefhebbende ouders op die mij dit met trots hebben laten ervaren. Door hun leerde ik een denkwijze te ondervinden en leerde ik nu al een heel deel van mij zelf te vinden. Zij hebben mij dit laten doorzetten door hun oprechte geloof in mij. Ik ben jullie dankbaar voor alles wat ik leerde tot nu toe en wat ik verder zal leren in de toekomst. Op momenten dat ik iets bereik zal ik aan jullie denken, want jullie zijn een deel van die reden dat ik daar sta. Dank jullie wel mam & pap, ik houd van jullie.

Inleiding

Het overkwam mij gewoon. Terwijl ik schreef en mijn vingers maakte een verhaal, had ik niet door wat ik nou werkelijk op papier neer had gezet. Dit was mijn eerste spirituele ervaring.

Er was mij al vele malen verteld om te gaan schrijven, om een uitweg te vinden en alles weg te schrijven wat ik van binnen voelde. Maar zodra ik een pen vast pakte wist ik niet wat ik op moest schrijven of als ik schreef was het in een dagboek vorm. Dat werkte wel voor een tijdje, maar al snel hield ik weer op met schrijven. Tot op het moment dat ik weer een poging waagde en het echt hard nodig was om emoties, gedachtes en gevoelens van mij af te zetten. Alleen wat er gebeurde was dat alles wat ik opschreef ineens zo vanzelf leek te gaan. Ik had niet door op het moment dat ik schreef dat de letters zo snel op papier vormde en dat ik niet meer wist wat ik nou had geschreven. Zo ontstonden er een reeks van teksten die mij ontzettend hebben geholpen en nog steeds doen! En ik hoop dat ze dat ook en meer kunnen bieden aan iedereen die ze leest.

DE ECHTE MIJ

Gevangen zitten in een groep vol aandacht.
Jezelf maken zoals je denkt waar je aan moet voldoen.
Alles heb je, maar gedachten dwalen af.
Je kunt jezelf niet meer zijn.

Lang ben ik mezelf kwijt geweest en zocht ik overal.
Woede en angst kwamen om de hoek kijken en leugens vaarde rond.
De juiste aandacht kreeg ik niet dus werd ik iemand anders.
In mijn binnenzijde was ik er nog wel, ergens diep verscholen.
Alleen deed ik geen moeite om eruit te komen.
En alles ging zo van zelf zijn eigen gang.
Leven in een hokje en zelfverzekerd leefde ik rond.
Niemand zag de echte mij lopen.
Die zelfverzekerdheid was een schijn, diep van binnen, zo sterk was ik niet.
Achterna werd ik gezeten, omhoog klimmend en proberen de top te bereiken.
Werd ik toch zo naar beneden geduwd.
Voor een tijdje was alles wazig en de engste stilte omringd.
Een droom zonder enig einde, geen enkel licht.
Altijd die zelfde kou en storende ruis.
Er gebeurde iets, iets wat onmogelijk te beschrijven was.
Net alsof ik binnenstebuiten gekeerd werd.
Daar was ik, de echte ik kon je nou zien lopen.
Alles werd ineens achter mij gelaten.
Gevoelens van falen, angst en woedend om mezelf zijn.
Net of die er nooit geweest waren.
Uit mijn droom ben ik gestapt, niet langer iemand anders hoeven te zijn.

WAAR IK WIL STAAN

Ik ben hier en daar wil ik gaan staan.
Grip op dat gene wat er allemaal zal gebeuren.
Bepalend over wat en wie ik ben.
De reden waarvoor ik juist op dit punt sta en wat mij hier brengt.
De keuzes die ik maak bepalend voor wat ik moet zijn.
Mezelf niks kwalijk nemen omdat juiste dingen moeten gebeuren.
Wanneer je op je knieën valt en dat gevoel van een aanreikende hand
voelt aankomen.
Negeer het dan niet, sta op en ga verder.
Foute keuzes moeten ook gemaakt worden.
Denk er maar niet te veel bij na, het gebeurt wel eens.
Trots zijn op het gene wat je kan en maakt met gedachte.
Iedereen is hier en zal op hun eigen plek komen te staan.
Net zowaar jij in geloof en waar jij je eigen plekje maakt.

STEENTJE

Enkele beschrijfbare woorden, onuitgesproken gedachtes.
Dwalen door mijn lichaam en geven mij het gevoel waar ik nu sta.
Het gevoel wat me aan het lachen maakt, geluk en blijdschap.
De weg die ik tot zover heb afgelegd en al veel heb bereikt.
Elke tegeltje geteld en elk steentje opgeraapt.
Een zware zak die ik heb meegenomen, een zwaarte op mijn schouders.
Iets wat ik net voordat ik hier stond.
Elk steentje, last voor last heb weg gegooid.
Mijn glimlach voelde ik per seconde toenemen.
De kriebels in mijn buik en een trilling van kou gevolgd door een warm gevoel.
Deze weg die ik tot zo ver heb afgelegd, veel dingen gezien en leerde mij.
Het gevoel wat mij nu binnen dringt, ik ben nu hier.
Ik weet dat deze weg nog niet eindigt, toch geen enkel gevoel van angst.
Benauwd wordt ik er ook niet van, ik sta nu toch hier.
Ver ben ik al gekomen, veel heb ik al geleerd.
Een trots en blij gevoel straalt van me af.
Het einde zie ik nog niet maar met één stap al weer vooruit.
Loop ik trots door.
Wat ik nu al heb bereikt, zal nog niet het laatste zijn.

BLAD

Zitten op een leeg verlaten stuk.

Nadenken over de dingen die er in mijn hoofd dwalen.

Gevoelens van woede omdat ik mezelf misschien weer zie falen.

Verdriet omdat de wil misschien weer te groot is.

Wetend dat ik daar geen grip op heb.

Een groot groen blad van een boom die weet dat hij langzaam bruin en verdord raakt.

En met een klein briesje wind, hij uiteindelijk zal vallen.

Maar blijven proberen en volgende keer ben je weer op hetzelfde punt.

Op een hoekje waar je verborgen bent van de wind.

Sterk vasthouden en je blijft op je plek.

Een leeg verlaten stuk, want vele naast je zijn misschien wel door de wind meegenomen.

Nadenken over dingen die er in mijn hoofd dwalen.

Dit maal gevoelens van hoop en kracht.

Blijdschap dat jou die glimlach op je gezicht tovert.

De wind is gaan liggen en jij blijft.

Je mag groeien en van je fouten leren.

Als je valt en voor je gevoel faalt, sta je op en probeer je het opnieuw.

Klim naar de top en groei, laat je mooie kleur maar eens zien.

Want jij komt waar je wilt zijn.